

Labyrint

(LABYRINTH)

Toneelspel twee bedrijven

door

JENNIFER ROGERS

vertaling

Lies Sotthewes

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LABYRINT – LABYRINTH** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JENNIFER ROGERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN: (in volgorde van opkomst)

MALCOLM CARTER

HEATHER SHEPHERD

GEOFF MILLER

ROBERT ARMSTRONG

JENNY CARTER

SARA ARMSTRONG

MARY MILLER

DECOR:

Het stuk speelt zich af gedurende vijf dagen in juli, in de patio-tuin van een vakantiebungalow op Kreta. Er is een entree naar het huis en een open uitgang naar de straat.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muzieken rechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

Zaterdagmiddag vroeg.

Muziek: Porgi amor, Figaro's Hochzeit, tweede bedrijf

Het is een stralende zomerdag. Malcolm komt op vanaf de straat. Hij heeft een draagbare cassettespeler bij zich en een taxfree plastic tas.

MALCOLM: Schiet op, jongens, ik heb het gevonden. Villa Zorba. Precies zoals het in de reisgids stond: "Een typisch zonovergoten Kretenzer huis, omgeven door groepjes olijfbomen aan de rand van een diepblauwe zee." Ojee, iemand heeft de diepblauwe zee verplaatst. Nou ja. Een mens kan niet alles hebben. (*Heather komt op*) Heather, welkom op Kreta. Adem eens diep in. Dat is toch geen ademen. Dat is hijgen. Rustig en diep ademen. Ruik je dat? Wilde tijm en rozemarijn. (*Heather niest*) Gezondheid. Fantastisch, hè?

HEATHER: Het is hier zo heet.

MALCOLM: Moet je dat licht zien. Zoiets zie je thuis op de helderste dag nog niet. Daar ziet alles er uit of het door een waas is gefilmd: een beetje dof en onscherp. Hier is alles helderder, scherper, duidelijker afgetekend. Zie je dat?

HEATHER: Niet zonder mijn bril. Oh, Malcolm, ik mis Phil zo.

MALCOLM: Denk nou maar niet aan die man van jou. Die heeft je mooi in de steek gelaten, of niet? Nou ja. Je bent nu bij ons en we zijn erg blij dat Mary je heeft overgehaald om mee te gaan. Je zult hier de tijd van je leven hebben.

HEATHER: Hij zal nu wel in Wales zitten, in onze caravan, met haar.

MALCOLM: Wedden dat het daar regent. Die kunnen niet veel anders doen dan de hele dag in bed blijven liggen. Neem een borrel.

HEATHER: Ik drink niet. Phil zegt dat dronken vrouwen walgelijk zijn.

MALCOLM: Ik vind dronken vrouwen best amusant. Hou alsjeblieft op met huilen. Vanaf Gatwick heb je al zitten snotteren. Je bent op vakantie. Hoe bevalt het je tot nu toe?

HEATHER: Slecht.

MALCOLM: Nou ja, we hadden nogal wat turbulentie tijdens de vlucht. Maar je bent gelukkig niet meer misselijk.

HEATHER: Ik vond de bus ook verschrikkelijk.

MALCOLM: Het was maar goed dat je een paar van die papieren zakken uit het vliegtuig had meegenomen. Kom op, meid. Je bent nu op Kreta.

HEATHER: Phil en ik zijn eens naar het eiland Wight geweest. Het regende de hele week.

MALCOLM: Hier regent het niet. Voel die zon eens. Krijg je geen zin om je kleren af te werpen en naakt de zee in te rennen?

HEATHER: Nee. Ik kan niet zwemmen.

MALCOLM: We zullen het je leren. Sara is 'n geweldige zwemster. Die heeft je binnen een week als een dolfijn aan het rondspartelen. Ze heeft alle kinderen leren zwemmen. Wat is er nu weer?

HEATHER: Ik mis mijn kinderen. Heb ik je al verteld over de kleintjes? Jodie en Harry en -

MALCOLM: Kleine Kevin, ja, je hebt het over hen gehad. Vijfenzestig keer ongeveer.

HEATHER: Mis jij ze ook? De kinderen?

MALCOLM: De jouwe niet, nee.

HEATHER: Mary vertelde me dat dit de eerste keer is in vijftien jaar dat jullie zonder kinderen op vakantie zijn.

MALCOLM: Dat moest eens gebeuren, hè. Ze zijn allemaal volwassen. Maar, het was leuk zolang het duurde.

HEATHER: Jij en Jenny hebben geen kinderen, hè? Wat jammer. *(men hoort met veel geraas een vrachtwagen langs komen)*

MALCOLM: *(roept)* Kijk uit! Klootzak! Zag je dat? Robert liet bijna de tas met taxfree spullen vallen. Blijf daar nou niet liggen jammeren. Sta op, idioot.

HEATHER: Ze hebben ook wel verschrikkelijk veel te dragen.

MALCOLM: Ze zijn zo sterk als een paard. Ik had wel willen helpen. Maar mijn rug is sinds Malta niet meer wat-ie geweest is. Ik moest een auto opbeuren om Robert er onderuit te halen. Zeg maar niks. Ik maak er geen drukte over. Er zijn dingen waar we over praten en dingen waar we niet over praten. We praten niet over hoe ik aan mijn slechte rug ben gekomen of waarom mijn boek er maar niet komt.

HEATHER: Ben jij schrijver? Wat enig. Echt, dat vind ik nou fantastisch.

MALCOLM: Oh ja?

HEATHER: Het moet geweldig zijn om te kunnen schrijven.

MALCOLM: Ja, dat denk ik ook. Ik krijg niet veel aanmoediging. Eerlijk gezegd drijven ze genadeloos de spot met mijn scheppingsdrang.

HEATHER: Dat zou ik nooit doen.

MALCOLM: Ben jij mijn Muze? Hebben de Schikgodinnen jou naar Gatwick gebracht?

HEATHER: Nee, mijn moeder. Ik vind het zo erg dat de auto kapot ging.

MALCOLM: Zit daar maar niet over in. Niemand geeft jou de schuld. We zijn er nu en koesteren ons in het zonlicht van een historisch eiland, omgeven door schoonheid en waarachtigheid. Is het zoals je dacht dat het zou zijn?

HEATHER: Niet echt. Ik had een soort Bournemouth verwacht. Het lijkt niet erg op de foto in de reisgids. Daar stond een grote tafel op met een rood geblokt kleed en schalen met salades en wijnkaraffen en zes mensen met een tandpasta-glimlach. En uitzicht op zee.

MALCOLM: Je hebt dus gezien dat dat ontbreekt.

HEATHER: Ik zie alles. *(Geoff komt op met bagage en zakt in elkaar)*

MALCOLM: Het zal je hier aanstaan. Kreta heeft prachtige stranden, schitterende musea, -

HEATHER: Geoff? Gaat het?

MALCOLM: Fantastisch eten.

HEATHER: Ik geloof dat hij niet goed is.

MALCOLM: Niet op letten. Niemand heeft gezegd dat hij al die bagage moest dragen. Hij wil alleen maar opvallen. Typisch Geoff.

HEATHER: Hij heeft misschien wel een hartaanval.

MALCOLM: Geoff niet. Die speelt twee maal in de week squash. Loopt acht kilometer per dag.

HEATHER: Onze buurman Bill Marples is dat overkomen. Die ging altijd met Geoff hardlopen.

MALCOLM: Kom op, Superman. Doe meteen even twintig pus ups, als je daar toch ligt met je hartaanval.

HEATHER: Ik geloof echt dat we iets moeten doen.

MALCOLM: Oké, oké. We zullen wat Mozart voor hem afdraaien. Hij kan De Toverfluit krijgen of Figaro.

HEATHER: Houdt hij van Mozart?

MALCOLM: De muziek van Mozart is gewoon de meest sublieme uiting van scheppend vermogen dat het menselijk oor kan opvangen. Wat vind je van Mozart? *(Geoff steekt zijn wijsvinger op)* Zie je wel. Mozart staat nummer 1 bij Geoff Miller.

GEOFF: Ik zal hem krijgen.

MALCOLM: Dan moet je een eind lopen. Hij ligt begraven in Wenen.

GEOFF: Die vrachtrijder. Het scheelde maar een haartje of hij had ons aangereden.

MALCOLM: Je moet niet zo wraakzuchtig zijn. Leven en laten leven.

GEOFF: Nou, wat mankeert er aan het huis?

MALCOLM: Moet er per se iets aan mankeren?

GEOFF: Nee. Maar er is altijd wel iets mis. Hebben we dit keer een dak?

MALCOLM: Dat weet ik niet. Ik ben nog niet boven geweest.

GEOFF: Robert heeft eens een huis geboekt op Rhodos dat geen dak had.

MALCOLM: Er mankeerden een paar dakpannen, dat was alles.

GEOFF: En een andere keer, in de Algarve, stopte Robert ons in een hotel dat nog in aanbouw was. Het luxe zwembad zag er uit als het Nijlpaardenbassin in de Londense dierentuin. Behalve dat ze, jammer genoeg, geen Nijlpaarden hadden. Dat zou ik wel leuk gevonden hebben. Ik ben gek op beesten. Ik zie dat er een taverna is aan de overkant. Dat is handig. Van daaruit kun je kruipend thuiskomen. Oh, kijk, een vuilnisbelt. Dat zullen de meisjes leuk vinden. En een stapel oude banden. Hij weet het wel uit te zoeken. En waar is dat uitzicht op zee?

MALCOLM: Misschien aan de achterkant.

GEOFF: Daar is niks. Het gaat daar achttien meter steil naar beneden. De afvoer lijkt me wel in orde, maar een likje verf zou geen kwaad kunnen.

MALCOLM: Dat is karakteristiek, boerenpummel. Deze nederige woning staat hier waarschijnlijk al vanaf de tijd van Homerus.

GEOFF: Jaja. Toen hebben ze het ook voor het laatst geschilderd. (*Robert komt op met koffers*) Gefeliciteerd Robert. Vijftien jaar een verkeerde keuze. Dat moet wel een record zijn. Ik zal zien dat ik een boot kan organiseren vanmiddag. Dat zul je leuk vinden.

HEATHER: Dat denk ik niet.

GEOFF: We huren altijd een boot. We duiken zo van de rand af de zee in. Dat is fantastisch.

ROBERT: Het ziet er niet gek uit. Zit er een dak op?

GEOFF: Waarschijnlijk niet. Ik zal het straks wel controleren.

MALCOLM: Op een keer begon te boot te rochelen en kwam twintig mijl uit de kust stil te liggen, om twee uur 's nachts. Toen heeft Geoff de motor uit elkaar gehaald. Heel knap.

GEOFF: Hij had de hik.

MALCOLM: De hik? Toen jij er mee klaar was had hij een dodelijke longontsteking. Als er niet zo'n vissersschuit langs was gekomen waren we naar de Atlantische Oceaan afgedreven.

ROBERT: Waar kwamen die vandaan?

GEOFF: Op Corfu hadden we ook zulke geiten. Die hebben Sara's broek nog opgegeten.

ROBERT: We hebben geen uitzicht op zee.

GEOFF: Dat hadden we op Corfu ook niet.

ROBERT: (*klimt op een stoel*) Op Corfu hadden we er niet voor betaald.

MALCOLM: Je weet dat ik hoogtevrees heb. Kom eraf.

ROBERT: Daarginds moet-ie ergens zijn.

GEOFF: We willen hem niet daarginds. We willen hem hier, ongeveer vijf meter van de voordeur.

HEATHER: Voorzichtig.

ROBERT: Hij moet er zijn. (*klimt op de tafel*)

HEATHER: Straks bezeer je je nog.

ROBERT: Ik zie hem.

HEATHER: Waar?

ROBERT: Kom maar hier. Kijk maar. Voorbij dat autowrak. Tussen die afvalberg en die olievaten. Daar is-ie. Echt waar. Daar is de zee.

MALCOLM: Dit is een eiland, idioot. Als je maar ver genoeg loopt, geeft niet wat voor kant op, dan kom je altijd uit bij zee. Kom er nou maar af voor je valt en je nek breekt.

ROBERT: Wat moet ik nu doen?

MALCOLM: Misschien komt er binnen vijf minuten wel een totale zonsverduistering.

GEOFF: Misschien is Sara in een goede bui.

MALCOLM: Ze komt net de hoek om en ik moet u zeggen, heren, ik heb stralender gezichten op de brandstapel gezien.

HEATHER: Het is jouw schuld niet, Robert.

GEOFF: Jawel, dat is het wel.

MALCOLM: Vast en zeker.

GEOFF: Robert boekt altijd de vakantie. Elk jaar drijft hij zijn zin door. Geeft niemand anders een kans.

MALCOLM: Als we het aan jou overlieten gingen we met zijn allen op safari.

GEOFF: Dat zou je misschien nog wel leuk vinden ook.

MALCOLM: Als ik wilde beesten wil zien kijk ik thuis wel naar de televisie.

ROBERT: Doet de wc het? Ik hou van reizen, maar mijn maag heeft er een hekel aan.

GEOFF: Dat zal ik eens gauw controleren. Weet je nog in Turkije? Daar hadden we drie wc's. Geen een ervan functioneerde de eerste vierentwintig uur. Later hebben we er nog om gelachen, weet je nog? (*Geoff gaat het huis in*)

MALCOLM: Ja, drie jaar later.

ROBERT: Weet je dat ik zes maanden bezig ben om onze zomervakantie uit te stippelen? Na Kerstmis haal ik alle reisgidsen thuis. Dan hang ik een grote kaart aan de muur en zet daar de vertrektijden op, de aankomsttijden, de afstand van het vliegveld naar de plaats van bestemming; de transfers, de extra vlieggkosten, de accommodatie, verzekeringskosten, autohuur, de hele bliksemse boel. Het staat er allemaal op met voor ieder reisbureau een andere kleur inkt. Dan streep ik door wat te ver weg is van het strand, te dicht bij het vliegveld, te druk, te primitief, te lawaaiig, te duur. Het is een geweldige manier van plannen, dat kan ik je wel vertellen. Het is beter dan mijn schoolrooster en daar moet ik 1500 kinderen in zien onder te brengen.

HEATHER: Mary vertelde me dat je leraar bent.

ROBERT: Nee, ik ben Plaatsvervangend Hoofd.

MALCOLM: Sara komt er aan, Robert. Ik zou hem maar even smeren, als ik jou was. Laat haar eerst maar een beetje afkoelen.

ROBERT: Ik probeer het leven altijd positief te bekijken.

MALCOLM: Dat is je overdreven leraren-training. Schiet nou maar op, smeer hem.

ROBERT: De laatste tijd zie ik ook dat het glas half leeg is en dat het peil voortdurend zakt. (*gaat het huis in*)

HEATHER: Hij is toch niet bang voor Sara?

MALCOLM: Niet meer dan nodig is.

HEATHER: Zal ze echt kwaad zijn?

MALCOLM: Woedend. Waarschijnlijk hangt ze hem op aan de dichtstbijzijnde olijfboom. Misschien draait het uit op een openbaar pak ransel. Grapje hoor. Robert keert haar zijn andere wang toe en wacht tot de storm is uitgeraasd. Sara schreeuwt en Robert glimlacht. Er komt geen bloed of gebroken botten aan te pas, dat beloof ik je.

HEATHER: Het is allemaal mijn schuld.

MALCOLM: Begin alsjeblieft niet weer te huilen. In deze hitte heb je al het vocht nodig dat je kunt krijgen.

HEATHER: Ik zal proberen niet tot last te zijn.

MALCOLM: Stel je niet aan. Jij bent niemand tot last. We zullen allemaal voor je zorgen en aardig voor je zijn.

JENNY: (*komt op*) Zijn jullie er nog? Ik had gehoopt dat jullie in het ravijn waren gevallen.

MALCOLM: Let maar niet op Jenny.

HEATHER: Ze heeft een hekel aan mij.

MALCOLM: Ja, dat is waar. Maar dat geeft niet. Ze heeft aan iedereen een hekel tot ze haar kleren uit heeft. Hallo mijn liefje. Ik

zou je wel willen knuffelen en kussen, maar je bent helemaal heet en bezweet.

JENNY: Malcolm, ga eens kijken of ze koud bier hebben in die taverna. Dat zou erg attent van jou zijn en dan kan ik misschien de neiging beheersen om je te slaan.

MALCOLM: Ik ga al. Probeer aardig te zijn voor Heather. Ze is zo vervelend als koude broccoli, maar daar kan ze niks aan doen.
(*gaat af naar de straat*)

HEATHER: Mary zei dat ik mee moest. Ze heeft mijn moeder opgehaald om op de kinderen te passen. Ze heeft zelfs het ticket voor me gekocht.

JENNY: Ik ken Mary al vanaf dat we allebei vijftien waren.

HEATHER: Dat is lang.

JENNY: Zo lang nou ook weer niet.

HEATHER: Phil en ik hebben zes en een half jaar naast haar en Geoff gewoond -

JENNY: Mary is heel aardig.

HEATHER: Ja, ze -

JENNY: Stil. Ze heeft een warm hart, zit vol goede bedoelingen en heeft een totaal verkeerde kijk op het leven. Allemaal fundamentele karaktertrekken van maatschappelijk werkers. Maar ik ben geen maatschappelijk werkster. Ik ben organisatiedeskundige. Dat wil zeggen dat ik een enorme haibaai ben, een kreng. Kun je me volgen?

HEATHER: Waarheen?

JENNY: Ik heb een veeleisende baan met als gevolg dat ik totaal gestressed ben, uitgeput en op het punt van afknappen. Ik heb vakantie nodig en ik ben vast van plan om die te hebben. Tot nu toe, echter, is het een volslagen ramp. Malcolm en ik zijn om drie uur vannacht van huis gegaan. Ik moest in een enorme stortbui een band verwisselen. En toen kwam jij nog eens drie uur te laat op Gatwick aanzetten.

HEATHER: De auto van mijn moeder -

JENNY: Zodat we ons vliegtuig misten en vijfeneenhalf uur moesten wachten.

HEATHER: Ze vond het heel -

JENNY: Wat wel vijfeneenhalve maand leek. En toen we eenmaal in de lucht waren heb je heel Europa ondergekotst.

HEATHER: Ik kan niet tegen vliegen.

JENNY: En ik trof het natuurlijk om naast jou te zitten. Toen we landden moesten we met de lokale bus die tweederde van het eiland over hotste en botste en ons tien kilometer van dit huis

afzette.

HEATHER: Ik geloof niet dat het zover -

JENNY: Toen moesten we nog een aantal bergen overklauteren. Op het heetst van de dag, zeulend met onze bagage. Zodat ik niet bepaald de vrolijke vakantiegangster meer ben van twaalf uur geleden.

HEATHER: Het spijt me.

JENNY: Mij ook. Maar we zijn er gekomen. God mag weten hoe het huis er uit zal zien. Afgaande op de vorige ervaringen met Roberts boekingen zal het wel midden in een rioolwaterzuiveringsbedrijf staan. Maar dat kan me niet schelen. Mary vertelde me dat je een bang vogeltje bent. Een timide, schuw vogeltje. Houden zo.

HEATHER: Waar ga je naar toe?

JENNY: Ik ga een koude douche zoeken en daar ga ik drie uur onder staan. Als het bier er is breng me dan maar wat. *(Jenny verdwijnt in het huis. Sara en Mary komen op vanaf de straat, met bagage)*

SARA: Wat er ook mis is met dit huis, ik wil het niet weten. Wat is er mis mee? Niks zeggen.

MARY: Het is erg belangrijk om ieder moeilijk ogenblik in het leven te zien als een gelegenheid om iets te leren. Wat, moeten we ons zelf afvragen, hebben we vandaag geleerd?

SARA: Om geen nieuwe sandalen te dragen op een tocht in de bergen van Kreta. Waar is Robert?

HEATHER: Die is weggegaan.

SARA: Waar naartoe?

HEATHER: Dat weet ik niet. Op verkenning.

SARA: Wij zijn verdomme niet De Geheime Zeven op het Eiland van Avontuur.

MARY: Je hoeft niet zo agressief te doen, Sara.

SARA: Het komt allemaal door haar.

MARY: Dat is een zeer veroordelende bewering.

SARA: Maar ook erg waar.

MARY: Die openlijk vijandige houding zal niet bepaald een positieve relatie kweken.

SARA: Mooi.

MARY: *(tegen Heather)* Hoe voel je je nu, meid? Ben je nog misselijk?

HEATHER: Ik heb het zo warm.

SARA: Tsssj!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto